

- błędne zastosowanie komunikatu w sprawie współpracy z 2002 r. ⁽²⁾, ponieważ obniżenie grzywny o 30 % jest niewystarczające.

Co się tyczy zarzutu opartego na trójstronnej współpracy w zakresie zamków błyskawicznych, argumentacja skarżących jest następująca:

- niezgodne z prawem przypisanie działań wspólnego przedsiębiorstwa pierwszej i drugiej skarżącej oraz błędne obliczenie wysokości grzywny nałożonej na trzecią skarżącą;
- naruszenie pkt C i D komunikatu w sprawie współpracy z 1996 ⁽³⁾.

W odniesieniu do zarzutu opartego na dwustronnej współpracy z przedsiębiorstwem z grupy Coats skarżące podnoszą, co następuje:

- naruszenie art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003, jako że wspomniana współpraca, jak również jedno z naruszeń stwierdzonych w decyzji Komisji C(2004) 4221 wersja ostateczna z dnia 26 października 2004 r. (sprawa COMP/F-1/38.338 — PO/Igły) zostały podzielone na dwa odrębne naruszenia, mimo że powinny zostać uznane za jednolite naruszenie;
- naruszenie zasady *ne bis in idem* ze względu na nałożenie nowej grzywny w odniesieniu do tego samego działania;
- naruszenie art. 253 WE ze względu na niewystarczające uzasadnienie podziału tego jednolitego naruszenia;
- naruszenie zasady współpracy oraz zasady równego traktowania.

Co się tyczy określenia wysokości grzywny, skarżące podnoszą, co następuje:

- naruszenie wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien ⁽⁴⁾, jak również zasady proporcjonalności i równości;
- naruszenie art. 253 WE ze względu na niewystarczające uzasadnienie odnośnie określenia kwoty bazowej oraz definicji rynków właściwych;
- ewentualnie, naruszenie zasady proporcjonalności ze względu na nadmierną kwotę całkowitą grzywny nałożonej na skarżące oraz brak uzasadnienia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, str. 1).

⁽²⁾ Komunikat Komisji dotyczący nienakładania grzywien lub obniżenia ich kwoty w sprawach kartelowych (Dz.U. 2002, C 45, str. 3).

⁽³⁾ Komunikat Komisji dotyczący nienakładania grzywien lub obniżenia ich kwoty w sprawach kartelowych (Dz.U. 1996, C 207, str. 4).

⁽⁴⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 oraz art. 65 ust. 5 Traktatu EWWiS (Dz.U. 1998, C 9, str. 3).

Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2007 r. — Centre d'Étude et de Valorisation des Algues przeciwko Komisji

(Sprawa T-455/07)

(2008/C 51/86)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centre d'Étude et de Valorisation des Algues SA (CEVA) (Pleubian, Francja) (przedstawiciel: J.-M. Peyrical, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie bezprawności postępowania i naruszenie zasady kontryktoryjności i odpowiednio do tego stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej Komisji nr 3240909271 z dnia 4 października 2007 r. oraz zasądzenie zwrotu przez Komisję kwoty wymienionej we wspomnianej notce na rzecz CEVA;
- w drugiej kolejności stwierdzenie, że błędy wymienione w sprawozdaniu kontrolnym RAIA nie są tak poważne, żeby mógł być zastosowany art. 3.5 załącznika II do umowy, stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej Komisji nr 3240909271 z dnia 4 października 2007 r. w zakresie, w jakim żąda się w niej pełnego zwrotu kwot wypłaconych CEVA w ramach umowy BIOPAL, i zasądzenie zwrotu przez Komisję kwoty wymienionej we wspomnianej notce na rzecz CEVA;
- w ostatniej kolejności zlecenie biegłemu, który zostanie wyznaczony przez Sąd, oceny metody obliczeniowej zastosowanej przez CEVA w odniesieniu do nakładu czasowego przedsięwzięć, porównanie tej metody z umową BIOPAL i faktycznymi kosztami wykazanymi w zestawieniu wydatków; stwierdzenie procentowej różnicy pomiędzy błędami w zapisie czasów pracy, które zostały przedstawione Komisji, i zapisem czasów pracy zgodnie z metodą obowiązującą CEVA obecnie, przeprowadzenie oceny bezpośredniego czasu pracy niezbędnego do wykonania zadań w ramach umowy BIOPAL i stwierdzenie, czy faktyczny czas pracy dla wykonania tych zadań mógł wynosić mniej niż 5 796,67 godzin bezpośrednich przyjętych przez CEVA.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi w skardze o stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej, w której Komisja żąda zwrotu zaliczek wypłaconych skarżącej w ramach umowy BIOPAL nr QLK5-CT-2002-02431, która dotyczy akcji kluczowej „Zrównoważone rolnictwo, rybołówstwo i leśnictwo i zintegrowany rozwój obszarów wiejskich i górskich” związanej z przedsięwzięciem „Jakość warunków życia i zarządzanie żywymi zasobami” ⁽¹⁾.

W uzasadnieniu skargi podnosi ona naruszenie praw obrony, ponieważ Komisja oparła żądanie zwrotu, naruszając zasadę kontradiktoryjności postępowania, na arkuszach pomiaru czasów i wnioskach OLAF, których skarżąca nie znała.

W drugiej kolejności skarżąca kwestionuje zastosowanie przez Komisję art. 26 załącznika II i stwierdzenie Komisji, że okoliczności w niniejszym przypadku są wystarczająco poważne, by zastosować pojęcie poważnej nieprawidłowości finansowej, które uzasadnia zwrot zaliczek w całości.

(¹) Piąty program ramowy Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i prezentacji 1998-2002.

Skarga wniesiona w dniu 10 grudnia 2007 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko EFSA

(Sprawa T-457/07)

(2008/C 51/87)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: N. Korogiannakis, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji EFSA, zgodnie z którą oferta skarżącej nie wygrała, a zamówienia udzielono oferentowi wygrywającemu przetarg,
- obciążenie EFSA kosztami postępowania oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszą skargą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca złożyła ofertę w przetargu nieograniczonym ogłoszonym przez pozwaną na pomoc doradczą w zakresie technologii informatycznych (Dz.U. 2007/S 97-118626). Skarżąca kwestionuje decyzję skarżącą z dnia 1 października 2007 r. o odrzuceniu oferty skarżącej i udzieleniu zamówienia innemu oferentowi.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi, że EFSA nie udzieliła uzasadnienia zgodnie z art. 253 WE, a w szczególności nie poinformowała skarżącą o stosunku kwalifikacji wygrywającego

oferenta. Zdaniem skarżącej EFSA pomieszała kryteria wyboru z kryteriami udzielenia zamówienia przy ocenie ofert oraz zastosowała kryteria oceny, które nie zostały wyraźnie podane w ogłoszeniu o zamówieniu. Ponadto skarżąca twierdzi, że EFSA popełniła oczywiste błędy w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2007 r. — Dominio de la Vega, S.L. przeciwko OHIM — Ambrosio Velasco (DOMINIO DE LA VEGA)

(Sprawa T-458/07)

(2008/C 51/88)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Dominio de la Vega, S.L. (Requena, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Caballero i A. Sanz-Bermell y Martínez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Ambrosio Velasco, S.A. (Dicastillo, Navarra, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji izby odwoławczej OHIM z dnia 3 października 2007 r. (sprawa R 1431/2006-2) i w konsekwencji odrzuceniu sprzeciwu wniesionego przez Ambrosio Velasco, S.A.;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Dominio de la Vega, S.L.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „DOMINIO DE LA VEGA” dla towarów z klas 33, 42 i 43 (zgłoszenie nr 2.789.576).

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Ambrosio Velasco, S.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny wspólnotowy znak towarowy (nr78.147) „PALACIO DE LA VEGA” dla towarów z klasy 33

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w stosunku do wszystkich towarów, wobec których został skierowany sprzeciw, w klasie 33 i odrzucenie zgłoszenia dla tych towarów